

„Dummies vóór” met :

TANKS, DIE GEEN TANKS ZIJN

101 BATALJON ZWARE TANKS BIJT SPITS AF IN DE PEEL

DE moderne oorlogvoering doet alles zo „in het groot”, dat haar praktijk, althans bij ons, nauwelijks meer te beoefenen is. Om een ietwat absurd lijkend, maar reëel voorbeeld te noemen, kan geen mens zich de juiste toedracht van een atoomoorlog voorstellen en dus zal de werkelijkheid enige onvermoede maar ongetwijfeld onaangename verrassingen opleveren. Er liggen intussen op dit gebied gevaren op de loer, die ieder individu, gehele onderdelen, wellicht een heel volk bedreigen.

„Een drietonner met wat planken, een blikken bus en een toeter” zo is de soldateske omschrijving van een dummy-tank. Het lijkt óók nog!

Nog afgezien van het feit, dat militaire realiteit nooit geheel te suggereren is bij het ontbreken van de dreiging van levensgevaar, stelt op beperkter en zuiver militair „vaktechnisch” vlak gezien, de praktijkoefening van de moderne oorlogvoering bijna onmogelijke eisen. Men denke bijvoorbeeld aan het ontplooiën van een manoeuvreren met een gevechtsgroep, waarvoor elk terrein in Nederland ontoereikend is, wil men tenminste niet geweldige schade aan bebouwing toebrengen, om verder niet te praten over het schieten met scherp. Men denke aan het ontplooiën en laten vuren van bijvoorbeeld de divisieartillerie, een evenement dat tot nog toe alleen op de Lüneburgerheide in West-Duitsland kon plaats vinden en dan nog met beperkingen. Men denke aan het optreden van tanks, al of niet in samenwerking met infanterie, dat uitgestrekte terreinen en geweldige vernielingen eist en waarvoor men hier aangewezen is op het terrein van Hohne, West-Duitsland, zo gauw men met een bataljon tegelijk wil gaan oefenen. Door dit alles is de kreet, dat er gebrek aan oefenterreinen bestaat, geen loze zucht van militante lieden, die het laatste restje Nederlands natuurschoon willen opslokken, maar een zoeken naar moge-

lijkheden om zich voor te bereiden op die oorlogspraktijk. Hier nu ligt de grote waarde van de nieuwe oefenterreinen in Frankrijk, waar eindelijk met gevechtsgroepen tegelijk gemanoeuvreerd kan worden.

Intussen heeft men — om bij de tanks te blijven — gezocht naar een andere weg om de praktijk te beoefenen. Men heeft die weg gezocht in het gebruik van zogenaamde dummy-tanks. Een eerste proefneming hiermee werd in de tweede week van april genomen bij de oefening „dummies vóór” door het 101 Bataljon zware tanks, dat versterkt met 2 compagnieën van het 41 Bataljon Stoottroepen een opmars van noord naar zuid door de

Op ietwat primitieve wijze wordt het tankkanon gericht

Eindelijk een echte tank in het Peellandschap, een Chaffee, waarvan de transpirerende chauffeur op dit moment zei: „Blij, dat ik er over ben”, doelend op deze oude Bailey-brug, die hier sedert de oorlog ligt en al aardig versleten is

Peel uitvoerde. Men wilde daarmee aantonen dat het gebruik van dummy-tanks de enige mogelijkheid is om binnen Nederland en met behoud van redelijk aanvaardbare tactische veronderstellingen de tankbataljons als bataljon te oefenen, evenwel zonder te beweren, dat hierdoor

Sergeant Vermeulen van het pionierspeloton 41 B.S toonde zich bij het A-eskadron een verwoed ontstekker van „mondingsvlamabootsers”, zo erg, dat deze honderdste seconde de scherven al om het hoofd van de fotograaf heen vlogen

Het interieur van een dummy-tank onthult alle schijn

grote oefeningen met echte tanks in het buitenland vervangen zouden kunnen worden.

Gewone drietonner

DE dummy-tank is niet méér dan een drietonner, die aan de zijkanten is voorzien van houten schotten, zodanig van vorm en zodanig beschierd, dat men flauw de indruk van een tank krijgt. Die indruk wordt enigszins versterkt door de opbouw van een draaibare koepel op de bak van de wagen, waaruit een plaatijzeren buis steekt als „loop”. Helaas kan de buis niet schieten, maar men heeft er wat anders op gevonden. Op iedere „tank” gaat een man mee — bij de oefening „dummies vóór” waren het mannen van de Demonstratie Compagnie uit Harderwijk en het Pionierspeloton van 41 BS — die voorzien is van een groot aantal zogenaamde „mondingsvlamabootsers”. Dat zijn niet anders dan ebonieten kokers ter grootte van een 2 inch mortiergranaat, die men buiten de wagen kan laten ontploffen door middel van een elektrische ontsteking via een zaklantaarnbatterijtje. De zijschotten en de opbouw zijn gemakkelijk van de drietonner af te schroeven, zodat de auto niet voor normaal gebruik buiten de oefening verloren is.

Met 18 van deze dummies ging het 101 Bataljon zware tanks te velde om een aanval te doen over een afstand van ongeveer 70 km in de Peel. Deze streek was speciaal uitgezocht in verband met het betrekkelijk weinige verkeer en het aanwezig zijn van verschillende hindernissen als kanalen, die goed konden „meespelen” in de oefening. Men verkreeg volledige medewerking van burgemeesters van betrokken gemeenten. De bevolking toonde zich bovendien tijdens de oefening zeer gastvrij voor de militairen.

De tegenpartij bestond uit een eskadron van het 102 Verkenningsbataljon met 2 Chaffees en een Verkennings- en Inlichtingenpeloton van 11 Bataljon zware tanks, die een soort achterhoede-gevechten leverden langs de verschillende opmarsroutes. De voorbereidingen van de gehele oefening hebben ongeveer vier maanden geduurd.

Niet overbodig

TIJDENS de oefening bleek, dat het optreden in dit grotere verband niet onnodig beoefend werd. Hoewel niet het

meest interessant voor de bemanningen van de „tanks”, van wie alleen de commandant en de radio-man enigszins normaal werk doen, bleken toch het innemen van goede opstellingen, het kaartlezen en zoeken van naderingswegen onder meer onderwerpen te zijn, waarvan men nog te leren had. Op logistiek gebied werd gedaan alsof alles met echte tanks „gespeeld” werd met alle consequenties voor

Het tweetal, dat Dummies Vóór ten doop hield: majoor W. A. H. de Wit, commandant 101 Bataljon zware tanks en majoor C. A. Heshusius, plv. commandant (links)

benzineaanvoer. Er was alleen dit verschil, dat de vrachtauto's met benzine weer vol terug gingen naar het verzorgingsgebied.

Hoewel een dummy-tank in cavaleristische ogen er moet uitzien als een onding, bleek het gebruik er van toch bepaald nut op te leveren. Het draagt weer iets bij tot de voorbereiding van de werkelijkheid, tot vermindering van de kans op ongetwijfeld onaangename verrassingen als het te laat zou zijn....